

Σάββας Ιακωβίδης

Η συμμετοχή της Κύπρου στην Μπιενάλε αρχιτεκτονικής, στη Βενετία, αποκάλυψε ξανά μια μεθοδική επιχείρηση αποδόμησης της ελληνικής γλώσσας και εργαλειοποίησης της κυπριακής διαλέκτου ως μεθόδου γλωσσικής απονεύρωσης και εθνικής-ιστορικής αποξένωσης των Κυπρίων. Επί αγγλοκρατίας επιχειρήθηκε η εθνική, γλωσσική, ιστορική και ιδεολογική αποκοπή των Κυπρίων από τον υπόλοιπο Ελληνισμό. Ο Νομπελίστας ποιητής μας, Γ. Σεφέρης, σε επιστολή του στον Γ. Θεοτοκά (28/12/1954), έγραψε:

«Υπάρχουν σε μια γωνιά της Γης 400 χιλιάδες ψυχές από την καλύτερη, την πιο ατόφια Ρωμιοσύνη, που προσπαθούν να τις αποκόψουν από τις πραγματικές τους ρίζες και να τις κάνουν λουλούδια θερμοκηπίου. Σ' αυτήν τη γωνιά της Γης δουλεύει μια μηχανή που κάνει τους Ρωμιούς σπαρτούς-Κυπρίους -όχι- Έλληνες, που κάνει τους ανθρώπους μπαστάρδους, με την εξαγορά και την απαθλίωση των συνειδήσεων, με τις κολακείες των αδυναμιών ή των συμφερόντων». Αυτή η άθλια «μηχανή» δεν σταμάτησε να δουλεύει. Μετά την ανεξαρτησία, η κυπριακή διάλεκτος για τους λεγόμενους νεοΚύπριους, και ειδικά για το ΑΚΕΛ, έγινε η αιχμή του κομματικού, ιδεολογικού και πολιτικού δόρατός τους.

Στην Μπιενάλε παρουσιάστηκε βιβλίο, το οποίο παραπέμπει σε θέσεις του ΑΚΕΛ στο Κυπριακό και σε μιαν εκβαρβαρισμένη κυπριακή διάλεκτο: «Ο πόλεμος, μέσα που

την δραματικήν τζαι βίαη του εκρηκτική βαναυσότητα, οδήγησεν στην υποχρεωτικήν ανταλλαγήν πληθυσμών, όπου εκτοπίστηκεν η πλειοψηφία των Ελληνοκυπρίων που τον βορρά στον νότον, τζαι η πλειοψηφία των Τουρκοκυπρίων που τον νότον στον βορράν». «Οι ξεχωριστές πελατειακές σχέσεις τζαι στις θκυο πλευρές (της μιας που εν τυπικά αναγνωρισμένη, ενώ η άλλη όχι), αφού εξασφαλίζονται μέσω των θκυο κρατικών μηχανισμών ξεχωριστά...».

Οι υπεύθυνοι εξέδωσαν το πόνημά τους «στα ελληνοκυπριακά τζαι στα τουρκοκυπριακά τζαι ότι στην κοινή ελληνική ή τουρκική» με το επιχείρημα ότι αυτό «έγινε για να γυρίσει η συζήτηση πίσω στη γλώσσα των κοινοτήτων». Πλήρης γλωσσική και πολιτική παραχάραξη με χρήματα της Κυπριακής Δημοκρατίας «τυπικά αναγνωρισμένης»! Η συμμετοχή της Κύπρου στην Μπιενάλε ήταν οι δόμες με πέτρες, μια πανάρχαια πρακτική που απαντάται περισσότερο στα ορεινά της Κύπρου.

Η ιδεολογικά και κομματικά διατυπωμένη φρασεολογία παραπέμπει ευθέως στο άλλο τερατούργημα, το «Γλωσσάρι» για Έλληνες και Τ/κ δημοσιογράφους, που ετοιμάστηκε με υποκίνηση του ΟΑΣΕ, το 2018 και προκάλεσε θύελλα αντιδράσεων από δημοσιογράφους, κόμματα και πολιτικούς. Κανονικό ξέπλυμα της τουρκικής εισβολής και κατοχής και διακίνηση τουρκικής προπαγάνδας.

Είναι γνωστοί αυτοί που ενέκριναν την έκδοση του βιβλίου, το οποίο στοίχισε μερικές εκατοντάδες χιλιάδες ευρώ των φορολογουμένων. Μετά τον σάλο, από ευθιξία, αξιοπρέπεια, σεβασμό σε αρχές και αξίες και ειδικά στην ιστορική και πολιτική πραγματικότητα, η Δρ Κασσιανίδου ΟΦΕΙΛΕ να υποβάλει αμέσως την παραίτησή της, με μίαν εδαφιαία συγγνώμη για την ανεπάρκειά της. Και οι συνεργάτες της να απολυθούν! Δεν συνέβη απολύτως τίποτε!

Αντίθετα, ο Πρόεδρος Χριστοδουλίδης δήλωσε ότι η Δρ Κασσιανίδου δεν θα παραιτηθεί! Ουσιαστικά επιβράβευσε όσα το βιβλίο καταγράφει διά της εξοργιστικής και ενσυνείδητης διαστρέβλωσης της ιστορικής και πολιτικής πραγματικότητας, με κατευθυνόμενη αποδόμηση της ελληνικής γλώσσας και ανεπίτρεπτη εργαλειοποίηση της κυπριακής διαλέκτου για εξόφθαλμα πολιτικούς και κομματικούς σκοπούς.

Επειδή η επικεφαλής της εκδόσεως του βιβλίου ανήκει ιδεολογικά, κομματικά στο κομμουνιστικό ΑΚΕΛ, εμφανώς ο Κύπριος Πρόεδρος δεν επιθυμούσε να συγκρουστεί μαζί του. Το θέμα της συμμετοχής της Κύπρου στην Μπιενάλε οδηγήθηκε στην Επιτροπή Παιδείας της Βουλής. Όμως, επανέρχεται ξανά στην επικαιρότητα η προσπάθεια Κυπριλήδων να υπονομεύσουν την ελληνικότητα των Κυπρίων, την ελληνική γλώσσα τους και να επιβάλουν μια «ξιπεττισμένη» κυπριακή διάλεκτο ως δήθεν γλώσσα.

Ας προσεχθεί και τούτο: Αρκετοί βουλευτές και αξιωματούχοι του ΑΚΕΛ, όπως και άλλοι, όταν εμφανίζονται σε δημόσιες ή τηλεοπτικές συζητήσεις, επιμένουν να εκφράζονται σε μια μιξοβάρβαρη Κυπριακή, δίκηνη «κουβέντας του καφενέ». Το ίδιο νοσηρό φαινόμενο παρατηρείται σε ραδιοφωνικές και ειδικά τηλεοπτικές εκπομπές,

χωρίς να αναφερθούμε στα «κυπριώτικα σκετς».

Η κυπριακή διάλεκτος, όπως όλες οι ελληνικές διάλεκτοι, είναι εξαιρετική στην εκφραστική αποτύπωση και μοναδική στη διατύπωση πολλών νοημάτων και αφηγημάτων, διότι στηρίζεται στην Αρχαία Ελληνική. Είναι η διάλεκτος που μιλάμε με το πρώτο φως της ζωής μας. Είναι η ένσαρκη εκφορά της λαϊκής, αγροτικής, απλοϊκής ψυχής όπως σμιλεύεται εδώ και αιώνες μέσα στα βάσανα, στον μόχθο, στην αγάπη, στα δεινά και στις τραγωδίες των Κυπρίων αλλά και στις ομορφιές ενός τόπου που, έκπαλαι, λαλεί Ελληνικά.

Δεν είναι η πρώτη φορά που η ελληνική γλώσσα, η ελληνική καταγωγή και ο ελληνικός πολιτισμός των Κυπρίων υφίστανται βάνουσες και τουρκόφρονες επιθέσεις από συγκεκριμένους κομματικούς και ιδεολογικούς χώρους. Η πανελλήνια δημοτική είναι η γλώσσα όλων των Ελλήνων. Σε αυτήν εκφραζόμαστε, αυτήν λαλούμε, αυτήν γράφουμε και με αυτήν επικοινωνούμε και συνεννοούμαστε. Η κυπριακή διάλεκτος είναι η αρχέγονη, παλαιόθεν και σήμερα ψυχή μας, όπως αναδύεται από τις αρχαιοελληνικές ρίζες μας και ανθοφορεί στους στίχους καταξιωμένων ποιητών μας και λαϊκών ποιητάρηδων.

Φτάσαμε ξανά σε αυτό το τραγικό έκπτωμα: Και να μιλάς Ελληνικά, σήμερα στην Κύπρο, να είσαι υπερήφανος Έλληνας για την καταγωγή και την Ιστορία σου, να γράφεις και να λαλείς στην Ελληνική, ν' αγαπάς την Ελλάδα μας, αλλά να εκφράζεσαι, να τιμάς και να σέβεσαι την αρχαίζουσα κυπριακή διάλεκτο, είναι καθημερινή πράξη αντίστασης κατά του ανθελληνισμού, μισελληνισμού και επιχειρούμενου αφελληνισμού των Κυπρίων. Επειδή γνωστοί διαστρεβλωτές και υπονομευτές της Ελληνικής επιμένουν να εργαλειοποιούν ιδεολογικά, κομματικά και γλωσσικά την κυπριακή διάλεκτο, να τους θυμίσουμε:

ΚΩΣΤΑΣ ΜΟΝΤΗΣ, εκ των μεγίστων ποιητών μας: «Ελάχιστοι μάς διαβάζουν,/ Ελάχιστοι ξέρουν τη γλώσσα μας,/ μένουμε αδικαίωτοι κι αχειροκρότητοι σ' αυτήν τη μακρινή γωνιά,/όμως αντισταθμίζει που γράφουμε Ελληνικά». Κι ακόμα: «Σε τι βαθιούς κόρφους, σε τι βυθούς/έκρυσες τη γλώσσα σου/να μη σου την αγγίξουν τρεις χιλιάδες χρόνια,/σε τι βαθιούς κόρφους, σε τι βυθούς/έκρυσες τα Ελληνικά σου/να μη σου τ' αγγίξουν τρεις χιλιάδες χρόνια;». ΟΔ. ΕΛΥΤΗΣ: «Τη γλώσσα μού έδωσαν ελληνική/ το σπίτι φτωχικό στις αμμουδιές του Ομήρου./ Μονάχη έγνοια η γλώσσα μου στις αμμουδιές του Ομήρου...».

Στην Ιαπωνία, δημόσιοι λειτουργοί και πολίτες κάνουν χαρακίρι από ευθιξία, αξιοπρέπεια, τιμή, σεβασμό. Στην Κύπρο της διαφθοράς, της κατάρρευσης αρχών, της ηθικής και αξιακής απαξίωσης, πανίσχυρες ελληνικές λέξεις όπως ευθύνη, ευθιξία, φιλότιμο, αξιοπρέπεια, ήθος, συγγνώμη, παραιτούμαι... εξευτελίζονται και γελοιοποιούνται καθημερινά. Το κατάντημα ενός κατεχόμενου τόπου...

[Πηγή](#)